

Nr 312.

Av herr **Karlsson, Gottfrid**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående en tillfällig skatt i syfte att motverka vissa investeringar i varulager och inventarier (investeringsskatt).

Enligt 11 § i det förslag till förordning om investeringsskatt, som framlagts i proposition nr 33 till 1951 års riksdag, skola vissa frågor om medgivande av undantag från skattskyldighet handläggas av en av Kungl. Maj:t utsedd nämnd. Nämnden, för vilken Kungl. Maj:t utfärdar instruktion, skall bestå av fem ledamöter med suppleanter. Ordföranden skall vara eller hava varit domare. Övriga ledamöter skola utses så att inom nämnden komma att företrädas insikt och erfarenhet beträffande näringsliv och taxeringsfrågor.

Taxering till investeringsskatt skall enligt förslaget handläggas av de ordinarie taxeringsnämnderna, som därvid förutsättas få biträde av de länsvis förordnade taxeringskonsulenterna. Taxeringen i fråga kommer således i första instans att närmast handhavas av taxeringskonsulenter och av taxeringsnämnderna i de taxeringsdistrikt, som omfatta juridiska personer. Dessa konsulenter och nämnder äro enligt departementschefen utan tvekan kompetenta att handlägga taxeringarna.

Utan att vilja bestrida sistnämnda uttalande får jag framhålla att det vid taxering till den föreslagna nya skatten kan uppkomma en mängd detaljfrågor, där det är önskvärt att avgörandet sker efter grunder som äro enhetliga för hela landet. Hit höra exempelvis vid uppskattning av lagervärde och dold reserv enligt 4 §: beräkning av anskaffningsvärde i sådana fall då dylikt värde icke framgår av inventeringshandlingar, framräkning av indirekta tillverkningskostnader, beräkning av återanskaffningsvärde och tillämpning av indextal för erhållande av värde å prisstegring. Till frågor, som kräva behandling efter enhetliga linjer, kunna även räknas bedömandet av spörsmål vid tillämpningen av 6 §, såsom uppskattning av s. k. engångspremiereserv, vilken kapitaliseringsprocent som därvid bör användas, bedömandet av »inom vederbörande företag tillämpad sedvänja», pensionsålder i de fall då blott maximiålder anges i pensionsreglemente m. m.

Det är tydligt att i dylika frågor olika meningar lätt kunna uppstå men att det icke är lämpligt att detaljreglering sker lagstiftningsvägen. Det vore därför önskvärt att nämnden kunde utrustas med befogenhet att på fram-

ställning av taxeringsmyndighet eller när anledning eljest anses föreligga avgiva yttranden i ärenden rörande taxering till investeringsskatt.

Motsvarande befogenhet hade tillagts den under krigsåren och kort tid därefter verksamma centrala krigskonjunkturskattenämnden. Hos denna nämnd var även förordnad en särskild konsulent med uppdrag att tillhandagå övriga konsulenter och taxeringsmyndigheterna med råd och upplysningar och att vara föredragande hos nämnden. Dessa anordningar bidrogo veterligen i hög grad till att taxeringen till krigskonjunkturskatt kunde förlöpa utan större tekniskt gnissel, att sakliga synpunkter kunde diskuteras och snabbt komma till sin rätt och att de flesta förekommande frågor kunde lösas efter enhetliga grunder. Någon större teknisk eller personell apparat erfordrades ej, och uppkomna merkostnader för krigskonjunkturskatte-nämnden och dess kansli torde mer än väl hava uppvägs av besparade kostnader för skatteprocesser.

Mot tanken att införa motsvarande anordningar vid taxeringen till investeringsskatt kan väl tala den omständigheten att investeringsskatten förutsättes bli kortvarig och därför icke borde omgivas med någon större administrativ apparat. Skatten kommer dock att bli nog så kännbar och förordningen så pass svår att tillämpa att man måste förutse att tvistefrågor skola uppkomma i många fall. Blir skatten kortvarig hinner någon vägledande praxis icke uppstå, och det är då särskilt angeläget att man redan från början söker vinna enhetlighet vid förordningens tillämpning. Det är härvid att märka, att krigskonjunkturskatten tillämpades direkt av prövningsnämnderna under det att investeringsskatten skall tillämpas av mångfaldigt flera taxeringsnämnder, med ökad risk för ojämn resultat.

Skulle en riksskattenämnd med befogenhet att giva anvisningar och avgiva yttranden även beträffande taxering till investeringsskatt bli inrättad och vara i verksamhet vid 1952 års taxering, kan man förmoda att en sådan anordning skall väsentligen täcka de önskemål som framställts i denna motion. Emellertid har proposition om inrättande av riksskattenämnd ännu ej framlagts.

På grund av det anförda hemställer jag,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 33 måtte besluta vidtaga sådan ändring i det vid propositionen fogade författningsförslaget att den i 11 § angivna nämnden utrustas med vidgade befogenheter och förses med kvalificerat biträde på sätt ovan föreslagits, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta därav föranledda ändringar i författningstexten.

Stockholm den 19 februari 1951.

Gottfrid Karlsson.